

De Himmelrika fördömer inte sin broder (Matt 7:1-2)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Vad gör du när du ser att din broder handlar fel?

{biblink}Rom 2:1-3, 1 Kor 4:5{/biblink}

fördömer inte sin broder (7:1-2) Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.

Bön: Helige Ande, hjälp mig att inte fördöma utan att i stället upprätta min broder. Jesus talar här om vad som kan hända i en kristen gemenskap. Nästa avsnitt pekar på att det gäller förhållandet till en broder (v 3-5). Jesus säger aldrig att en kristen gemenskap kommer att bli problemfri. Där kommer att finnas spänningar, missförstånd, syndafall. Hur skall en kristen då förhålla sig när en medkristen, en broder i Kristus, har syndat? Det första Jesus lär oss är: Döm inte ...

Det ordet av Jesus har ofta blivit missförstått. Jesus talar här om hur vi skall förhålla oss till varandra i vardagslivets trassligheter. Han talar inte om samhällets domstolar. Han säger inte att det är fel att läsa juridik och utbilda sig till domare och advokat. Vi behöver lagar och vi behöver domstolar som hjälper oss att hålla samman i samhället och leva rätt med varandra. Ordet Döm inte kan inte heller syfta på att vi skall vara okritiska mot varandra och blunda för det som är fel och falskt. Och inte heller på att vi aldrig får fälla något omdöme om någon annan människa. Jesus själv faller skarpa omdömen om hycklare. Han talar om att det finns människor som lever som hundar och svin (7:6). Det finns falska profeter, som man skall akta sig för (7:15). Jesus vill i hela Bergspredikan uppöva vår förmåga att ha ett sunt omdöme och att vara kritiska, så att vi inte går på vad som helst (se 5:20, 46, 47; 6:2, 5, 7, 8, 16). I Bergspredikan avskaffar Jesus inte samhällets domstolar. Och han förbjuder oss inte att vara kritiska. Vad vill han då varna oss för? Han vill varna oss för detta:

Sätt inte dig själv på domarsätet.

Stig ned från den upphöjda plats, där du sitter och dömer och bedömer och fördömer allt och alla. På domarsätet skall Gud sitta. får inte inta hans plats. Att fälla domar över en medmänniska är att sätta sig i Guds ställe (läs Rom 14:1-12). Ingen människa kan döma över en annan människa. Vi kan inte läsa i hennes tankar och utröna vad som finns i hennes innersta. Människan är inte Gud. Att spela domare är att gripa in i Guds arbete och föregripa den stora räkenskapens dag. Och det är detta Jesus påminner oss om i fortsättningen.... så blir ni inte dömda.

Vi blir inte dömda om vi överlåter domen åt Gud. Vi får redan nu överlåta oss åt honom och låta Jesus ta hand om våra tankar, och önskaner.

Döm mitt hjärta här i tiden, innan världen döms av dig; och när tiden är förliden, i ditt domslut fria mig. (Sv Ps 356:5) Jesus säger: Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen, utan har övergått från döden till livet (Joh 5:24).

Det här betyder att jag kan nalkas min broder så som den som själv behöver gränslös barmhärtighet. Vi är inte domare. Vi är blunda de dömda. Och vi kommer att bli dömda med den dom som vi dömer andra med. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.

Vi bestämmer själva den metod med vilken Gud skall döma oss på den stora räkenskapens dag. Han går efter den modell som vi själva haft. Om du registrerar din nästas fel, så skall Gud registrera dina. Om du fördömer din nästa, skall Gud fördöma dig. Om din måttstock har varit att få ut millimetterrättvisa i en konflikt, skall Gud ta fram den måttstocken på domens dag.

Jesus uppmanar oss inte att blunda för det som är vrängt och skevt. Han uppmanar oss inte att vara okritiska och strunta i det som gått snett. Han uppmanar oss att ta itu med det som gått snett utifrån erfarenheten av att själv vara den som behöver mycken barmhärtighet. Det är inte jag som får rätt och det är inte den andre som får rätt, utan det är Gud och ingen annan som får rätt.

Jag stiger ned från domarsätet.

Jag ställer mig bredvid min broder, och jag säger: Förlåt OSS!
Himmelens rikedom når både dig och din broder, när du ber så.

Tänk på och begrund:

Vad gör du när du ser att din broder handlar fel?